

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ

СПИРО ГОДИНА

chitanka.info

СПИРО ГОДИНА^[0]

Една книга смятана без автор. Дълги години се е мислило, че тя е общ сборник от песни, афоризми и максими, и никой не се е интересувал от автора ѝ, смятайки го за издател. За това някак подсеща и странното ѝ име *Аманети*^[1]. Тя е доста стара книга, известна и по нашевно в ръкопис, разни преписи. До днес обаче не са могли да посочат авторите на тия неща и само за някои от изреченията е констатирано, че коренът им се крие в народни поговорки. От лучканията да се намери автора на тая книга, изглежда най-правдива досетката на едновременно италиански дипломатически агент в Ранава, Иржи Бурмичка^[2], изселенец от Острова на Блажените, известен археолог и не съвсем глупав литературен историк — а той твърди, че авторът е Нягул Кавелла, и не може да бъде друг. Досетката на почтения археолог е твърде остроумна и комбинациите, които прави да дойде до нея, показват неговите извънредни дипломатически способности, каквито, казват, той не е можал да прояви в дипломатията. В историята за дирението автора на *Аманети* се прослави и небезизвестният филолог Корпива^[3], родом от Дивогонската епархия. Той пък твърди, че авторът е известният учител и поет от края на миналото столетие — Спиро Година. Почтеният археолог и още по-почтеният филолог още не са довършили изследванията си и въпросът за едно име остава все жива рана в науката. Оценка на самата книга не е правена, тъй като от разправия за автора ѝ не остава време за това. Книгата на Спиро Година има досега седем издания. Моите преводи са направени по 6-то издание (1906), печатано под нагледа на Корпива, което се счита за най-добро и критично издание, понеже има двайсет пъти повече бележки от самия

текст. Наистина, изданието, прошарено по такъв начин, прилича на обълшивена риза, но научността му пък е несъмнена. Портрета е релеф от надгробната плоча на Спиро Година.

---

[0] Славейков неведнъж пише стихотворни афоризми и сентенции — жанр, който се разработва и от други поети (Михайловски, Кирил Христов и др.). Такива са много от стиховете му, озаглавени „Шаркѹ“, подписани с измисленото име Ферхад Меддахи в различни годишнини на „Мисъл“. Тоя жанр идва у него и под влиянието на немската поезия (Гьоте, Фридрих Боденщедт и др.), която подхваща примера на философската поезия на Изтока и често пряко ѝ подражава. — Нито малкото, нито второто име на Спиро Година се среща в Братя Миладинови. Явно е, че презимето (Година) е прието, за да се изрази идеята за времето, за мъдростта, идваща с годините, а Спиро е често срещано българско име. Не е изключено Славейков да е имал пред вид колоритната фигура на създателя на „сиромасомилското движение“ Спиро Гулапчев — и той, като Година, е учител „от края на миналото столетие“ и — без да е бил поет — се е занимавал с писателство. В характера му е било да философства, да говори със сентенции. За него подробности вж. у Д. Благоев — „Принос към историята на социализма в България“, стр. 123. ↑

[1] Аманети — турска дума от арабски произход — нещо, поверено за съхранение, старинно; известие, кратки стихове. ↑

[2] Ранава — град с име, съставено по подобие на италианския град Равена; Иржи Бурмичка — археолог и литературен историк — име по чешки образец: в онова време у нас са на работа много чехи, вкл. археолози. ↑

[3] Корпива — преиначено от „коприва“ (на руски — „крапива“): и тук, като при Бурмичка, със самото име се иронизират Славейкови съвременници — книжовници, — без да притежаваме данни точно кои е имал пред вид. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.